

Roma İmparatorluğu'nun değişen Barbar politikası

Yrd. Doç. Dr. Mert KOZAN

- İngiltere'yi son 8000 yıldır Kıta'dan ayıran Kanal nadiren insanların ve malların hareketine engel oluşturmamıştır.
- Gerçekten de, deniz yolları, yollarını anlayanlara, karada aynı uzunlukta bir yolculuktan daha kolay ulaşım ve daha kolay seyahat imkânı sağlayabilir ve deniz taşıtları gemilerinin zaten Mezolitik dönemde geliştiğinin mantıklı bir varsayımıdır.
- M.Ö. 4. binyılın son bölümünden, adaya gelen ve bu adadan gelen bir meta akışına dair doğrudan arkeolojik kanıt vardır ve M.Ö. bin yılın başında Britanya, Atlantik Avrupa halklarını bir araya getiren bir değişim sisteminin parçasıdır. karmaşık deniz etkileşimleri ağıdır.

- Procopius'un kaynağı, Duvar'ın ötesinde topraklar sadece 'barbar' değil, belki de Roma kayıplarını ve emperyal hırsın başarısızlığını açıklama biçiminde bir anlamda şeytani hale geldi.

- Kuzey kabileleri arasındaki askeri huzursuzluk ve baskınlar, Hadrian döneminden kalma eski kaynaklarda bildiriliyor; ancak tehdidin nereden geldiğinden emin olmak ve bu baskınların etkisinin değerlendirilmesi genellikle çok zor. AD dördüncü yüzyıl öncesinde, Roma'ya karşı yapılan barbar savaş hesaplarında ortak bir unsur, kuşatma savaşına girmedikleridir. Balkanlar'da daha iyi belgelendirilmiş kampanyalarla yapılan analogiler, sınırlardaki sur duvarlarının ve bariyer duvarlarının barbar saldırılarına direneceklerine işaret ediyor.

- İstilacıların resmi lojistik desteği yoktu ve geçtikleri topraklardan uzak durmak zorunda kaldılar. Bu, onları iletişim ve tedarik çizgileri ile sınırlandırılmadığı, ancak endüstriyel öncesi birçok orduyla ortak olarak, malzemeleri aralıksız ve acımasız bir arıtmaya ihtiyaç duydukları için daha mobil hale getirdi.
- Kale ya da bariyer duvarı olsun, herhangi bir kalenin kuşatılması, lojistik bir gerginlik getirdi ve savunma garnizonlarından etkili bir yanıt almak için herhangi bir baskını erteleyebildi. Duvarın askeri bir yapı olarak incelenmesi, yapıyı yönetme ve bir düşmanı kontrol etme yönündeki zayıflıkları ve zorlukları sık sık vurguluyor ancak aynı zamanda duvarın saldırganlarında büyük güven ve yetenekler taşıyor.

- Her İngiliz kabilesi kendi geleneklerine sahip olacaktı ve bazılarının da poliandriyelere sahip olduğu veya hala uyguladığı düşünülemezdi, fakat Roma yazarlarının il ve barbarlar arasında alışılmışın dışındaki davranışlar için her zaman tetikte bulunduğu - bir hukuk sistemini yanlış anlamış olması da mümkündür Bir dul teknik olarak kocasının ölümünde yeni koruyucusunun karısı oldu. Ayrıca, Nubia'daki Levirate'e benzer bir sistem uygulanmış olabilir; burada çocuk sahibi olabilen dullar, kabile alt grubunda daha sonra bulunan çocukları korumak için kocalarının kardeşlerinin evine götürülürler. Ailenin ölmesini engelleyin. Bu sistem, savaşın genç erkek nüfusa girdiği her dönemde uygulanmakta ve çok sayıda dul kadın bırakmaktadır.

- Britanya, kıyı savunmalarının komutanı Nectaridus'un (muhtemelen Güney ve doğudaki kıyı savunmalarının komutanı Comes Litoris Saxonici) öldürüldüğü eş zamanlı barbar saldırısına maruz kaldığı barbar komplosunu ve Fullofaudes dux'u (muhtemelen Dux Britanniarum, kuzey sınırının komutanı) kuşatıldı ve yakalandı. Batı Augustus, Valentinian, gönderdiği Theodosius'u, bir Valentinus'un ardından gelen isyanla da uğraştığı adada düzeni sağlamak için seferi kuvvetiyle gönderdi. Ammianus'un tarihini yazarken imparator I. Theodosius'un oğlu oğlu tarafından mor giymiş olması, bu bölümde verilen önemin açıklanmasına yardımcı olabilir; ancak, aynı zamanda bu bölümün önemli bir askeri tersi olduğu da söylenebilir İngiltere'deki Roma güçleri. 383 yılında putsch, batı Augustus Gratian'ın öldürülmesine ve katletilmesine yol açtı ve onun yerine, Theodosius ile birlikte hizmet ettiği İngiltere'de bir ordu komutanı olarak görülen Magnus Maximus'la değiştirildi. Maximus 383 yılında İmparator Theodosius I. tarafından bastırıldı.

- Gildas'ın belirttiği gibi, Saksonlara yapılan davetin Aetius'a yapılan itirazın ardından gerçekleşmesi mümkündür: bunun 440'a yakın gerçekleşmesinin mümkün olduğu ve temyizın Sakson ayaklanmasının ardından yapıldığı da mümkündür. Bu ikinci okumayı takiben, Gildas itirazı bozdu ve düşmanı yanlış tanımadı. Gildas'ın bazen temyiz metnini alması düşünülse de, varsayılan tırnakta düşmanın kimliğinin belirtisi olmadığı dikkati çekiyor: bunlar sadece barbarlardır.

- 440'larda İngiltere'de Saksonların mevcudiyetine dayanan Chronicle kayıtları, adıyla ilgili son son kayıtlar olarak bilinir. Bundan sonra, Britanya'daki olayları Kıta'daki olaylarla ilişkilendirebilmemiz mümkün olsa da, beşinci yüzyılın geri kalan kısmı ve sonrasında Gildas'ın anlatılarına bağımlıyız. Sakson isyanı yaygın tahribata ve bazılarının yurt dışına kaçmasına neden oldu, ancak Ambrosius Aurelianus'un şahsında bir direniş lideri ortaya çıktı.